

een welkome buit voor de plantenetende, dorstige dieren zouden zijn, die thans door de vlijmscherpe stekels worden afgeschrikt, welke de planten ongenaakbaar maken. En, waar die stekels ontbreken, zooals bij *Echinocactus Williamsi* en *Astrophytum myriostigma*, zijn deze vergiftig of hebben een weerzinwekkenden smaak!

De groote bloemen verschijnen in, of kort na, een regenperiode, waarop, hoe kort hare verschijning ook is, zij door insecten bestoven worden, opdat vruchten en zaden zullen worden voortgebracht, wier taak het is te zorgen voor nieuwe generaties, voor de instandhouding der soorten.

Met dit alles maakt men zich niet druk, als men voor het eerst met deze planten kennis maakt. Het oog is vooreerst slechts geboeid door de wonderlijke gestalten der planten, de kleurige maar dreigende stekels, de groote, fraai gekleurde bloemen. Men geeft ze de voorkeur, omdat ze zoo geheel anders zijn dan andere planten en....het is mode zich met cactussen te bemoeien. Want men ziet ze schier overal, in de wonderlijkste gewrochten.

De kweekers, handig als altijd, hebben kleine broeikasjes er voor ontworpen, en ieder kan in zijn huis zulk een kasje met die leuke plantjes, in snoezig kleine potjes, hebben, die vooral voor kinderen een groote aantrekkelijkheid bezitten.

Er is niets tegen zulke kasjes! Zij kunnen beginners goede diensten bewijzen, en al spoedig zal blijken of de eerste opwelling voor deze plantjes door een blijvende en groeiende geneugtheid en belangstelling gevolgd zal worden, en de aanvankelijke liefhebberij voor deze planten een breederen basis zal erlangen. Dan zullen zulke cactuskasjes al spoedig te klein blijken.

Nu kan men, als stadbewoner, aan het aanleggen van een eenigszins uitgebreide verzameling zelden denken. Er zijn bovendien tal van soorten, die nauwlettende zorg en een hoogen warmtegraad vereischen. Stadsmenschen met beperkte ruimte zullen dus een keuze moeten doen uit de groote verscheidenheid van soorten; maar, ook dan is er mogelijkheid genoeg, om een interessante collectie aan te leggen van velerlei belangwekkende soorten.

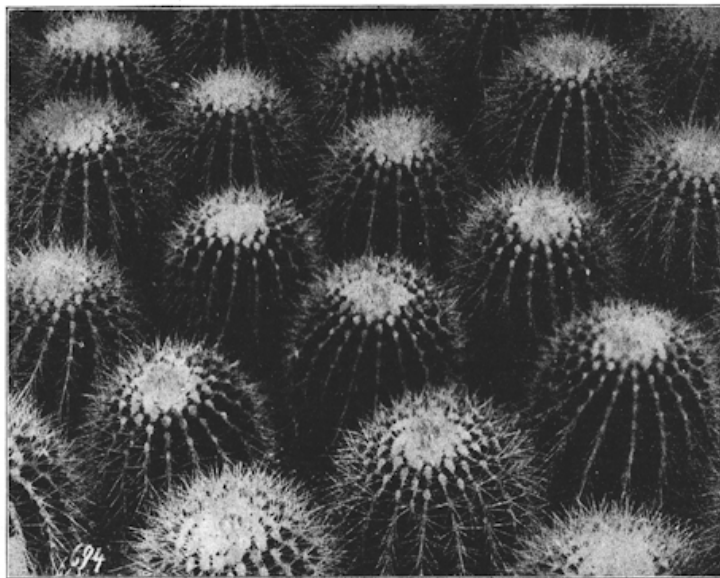
Deze soorten behoeven heusch niet alle in cactuskasjes te worden ondergebracht, maar kunnen op tafels in de kamer gekweekt

worden, liefst voor een venster op het Zuiden, Zuid-Oosten of Zuid-Westen.

Voor wie beschikt over een aan het huis gebouwde serre, of over een plantenkasje, wel, voor hen staat de mogelijkheid, om een prachtige collectie te krijgen, geheel open. Begin echter altijd met sterke soorten, d. z. soorten, die tegen een stootje kunnen, en het niet dadelijk kwalijk nemen als ge eens een fout maakt of ze een enkelen keer vergeet; geleidelijk kunt u dan uw collectie verrijken met zeldzamer soorten, waarmede ge dan méér succes kunt hebben, omdat de opgedane ervaring al grooter is.

Maar de verzorging? Er bestaat een soort van volksmeening, dat cactussen geen water mogen hebben. 't Zijn immers woestijnplanten, die groeien in de dorre streken van Centraal-Amerika, vooral in Mexico! De waarheid is, dat cactussen groote droogte en hitte kunnen doorstaan, maar, zonder water kunnen ze niet groeien! Ze groeien ook in de woestijn slechts dank zij regenperioden en dauw. Dat is voor ons dus een aanwijzing!

De beste tijd ten onzent voor den groei der cactussen is de zomer. Dan is er volop licht en warmte en dan moeten we ze ook water geven! In den winter is het koud, en het licht schaarsch; dan laten we ze rusten en geven weinig, of, als het zeer koud is, heelemaal geen water. Daar kunnen ze best tegen! We bootsen daarmee de verhoudingen in hun land van herkomst na; alleen de opvolging en de aard der seizoenen zijn anders; echter daar schikken ze zich zonder

Een groep zwaargewapende bolcactussen, *Echinocactus Grusonii*, uit zaad opgekweekt en 28 jaar oud.

Foto van Franz de Laet, Contich.

morren in. Denk er om, dat de meeste cactus-
sen niet tegen *vrieskoude* kunnen; de tempera-
tuur mag nimmer te laag zakken, liefst niet onder
de 50 gr. Fahr.

De grondsoort, die cactussen behoeven, moet
doorlatend, maar niet te schraal zijn; want om
krachtig zich te kunnen ontwikkelen, hebben de
cactussen, behalve water, ook voedsel noodig.
Precies dus als bij andere planten het geval is!
Het eenige verschil is, dat ze grooter uithou-
dungsvermogen tegen droogte hebben en niet
tegen te groote vochtigheid kunnen; dit laatste
zelfs in den zomer niet!

Een goed mengsel voor Cactussen is kruime-
lige klei-aarde en bladaarde, half om half, waar-
aan wat korrelige kalkpuinstukjes en grof zand
worden toegevoegd. Dit mengsel bezit voldoende

bestanddeelen en laat het water goed door. Om
het wegvloeiën van overtollig gietwater nog te
bevorderen, legt men onderin het potje eenige
potscherfjes.

Wie het ernstig meent met zijn Cactuscultuur,
doet goed zich een boekje over Cactussen aan
te schaffen; er zijn er meerdere in onze en an-
dere talen. Informeer daarvoor bij uwen boek-
handelaar. In zulke boekjes vindt ge een keuze
van de mooiste en sterkste soorten opgegeven.
En gewen u er aan bij elke soort den juiststen
naam te zetten. Zonder een goede nomenclatuur
is het verzamelen van Cactussen maar half werk,
of liever onbegonnen werk. Wijl deze de sleutel
is tot het leeren kennen der planten en het
vinden van den weg in het rijke, veelsoortige
plantenmateriaal! A. J. VAN LAREN.

PRACTISCHE DINGEN.

Taschsluiting.

De nieuwste vinding voor de sluiting van een
leeren handtasch is, inplaats van een beugel
met knip, aan weerszijden een rij kleine metalen
tandjes. Een instrumentje dat er langs geschoven
wordt, doet ze in elkaar grijpen en sluit zoo-
doende de tasch van boven. Met een „rrrt...” is
die daardoor open en weer dicht.

't Zelfde werd al toegepast voor de sluiting
van een japon van voren, inplaats van de rij
knopjes die we in zooveel variaties zagen den
laatststen tijd. Maar — voor kleeding doet zoiets
toch een beetje nuchter en mechanisch aan.

De goedkoopste Boekenkast.

Wie niet zoo gelukkig is een mooie eiken of
mahonie boekenkast te bezitten en wien de mid-
delen of de ruimte ontbreken er zoo een aan te
schaffen of te plaatsen, kan toch zelf een be-
hoorlijke kast inrichten, waar alle boeken enz.
een plaats kunnen vinden. Men neemt hiertoe
de deur uit een der muurkasten (zeer eenvoudig
door de scharnieren met een hamer er uit te
slaan van beneden naar boven). Men bevestigt
een glimmend koperen of gebruneerd koperen
roef precies op maat in den deuringang. Hieraan
hangt men in mooie diepe plooiën aan koperen
ringen een, liefst gevoerd, deurgordijn.

Daar de afstand tusschen de planken der kast
wel wat groot is en er dus een gapende ruimte
overblijft tusschen de boeken en de daarboven
liggende plank, kan men: of als men handig is
de planken dichter op elkaar plaatsen, door de
dwarsregels te verzetten en er een of twee plan-
ken aan toe te voegen; of, daar dit nogal be-
zwaarlijk is, bevestige men losse strooken van

dezelfde stof als de gordijnen aan de planken
bij wijze van val, zóó breed, dat juist de bedoelde
open ruimte wordt aangevuld. Men rangschikt de
boeken netjes op de planken en heeft zoo een
heel geschikte boekenkast. Men kan er zijn kran-
ten, papieren e.d., die anders dikwijls blijven
slingeren, mede in opbergen.

Als het kan moet men de kast niet bij de deur,
doch in den hoek nemen. Dit heeft het voordeel
ten eerste, dat er niet zoo gemakkelijk stof
inwaait en ten tweede, dat men in den hoek een
poef met klein tafeltje kan zetten, liefst ook
met een schemerlamp, waardoor men een prettig
leeshoekje krijgt.

Een dergelijke indeeling is vooral zeer geschikt
voor een meisjeskamer.

Vilten hoeden.

De „Katholieke Vrouw” geeft een paar een-
voudige middeltjes voor het schoonmaken van
vilten hoeden.

Witte vilthoeden borstelt men goed af, maakt
dan een papje van bloem en tetra en wrijft
met een doekje den hoed schoon, telkens een
frisch plekje van den doek nemend. Eerst den
binnenkant behandelen, dan den buitenkant. Met
een droog borsteltje weer uitborstelen.

Lichtgekleurde vilten hoeden. Zelfde behan-
deling, maar in plaats van bloem met tetra
neme men een mengseltje van tetra met zemelen.

Donkere vilthoeden. Schoonmaken met een bor-
steltje met houtzeep, daarna met een borsteltje
met lauw water naspoelen, met een doek af-
drogen en liggend laten drogen.

Zorgen dat de hoed niet te nat wordt bij deze
behandeling, anders gaat hij zoo uit zijn model.

DE WILG.

De wilg stond in de morgen
te droomen aan de waterkant —
door z'n verwarde takken
de wind ging, als een koele hand.

Het licht, nog jong en teeder,
viel, gouden bundels, om hem neer
en over alle weiden
lag frisch en onberoerd de sfeer.

De wilg stond zoo verlaten
als een gebogen, oude man,
die van de nieuwe zomer
geen jonge vreugd meer wachten kan,

een oude, moede droomer,
die diep de dingen heeft verstaan,
en die de lichte morgen
als wijding óver zich voelt gaan....

En, als de herfst gaat dalen,
de blanke bijl hem wachtend vindt,
het wonder heeft begrepen,
dat ligt in zonneschijn en wind....

E. A. J. VAN EYSSELSTEYN.

WIEGELIED

WOORDEN
van LENTEKIND

C.J. NOGAREDE

Zang

Begeleiding

'k Heb rond Uw kopje, kin-de-ke, m'n
leer gedacht ge- sponnen, en rond Uw rosig wiegje, zacht m'n
stille vreugd ge- zon - gen. 'k Heb U zoo
lief, klein zonnekind-! Als jon-ge len - te

The musical score is written in common time (C) for the first three systems and then changes to 2/4 time for the final system. The vocal line is on a single treble clef staff, and the piano accompaniment is on a grand staff (treble and bass clefs). The lyrics are written below the vocal line. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like 'p' (piano) and 'f' (forte).